

פְּאַלְלָת צְדִיק

ע"ש מהרי"ץ זצוקל - גאון רבני תימן ותפארתם

נא לשמו על קדושת הגילוין,
ולהකפיד לחלקו לאחר התפילה

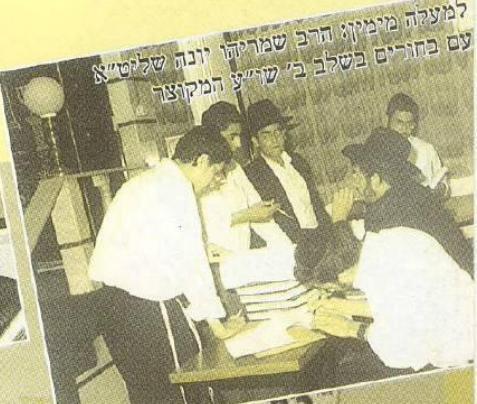
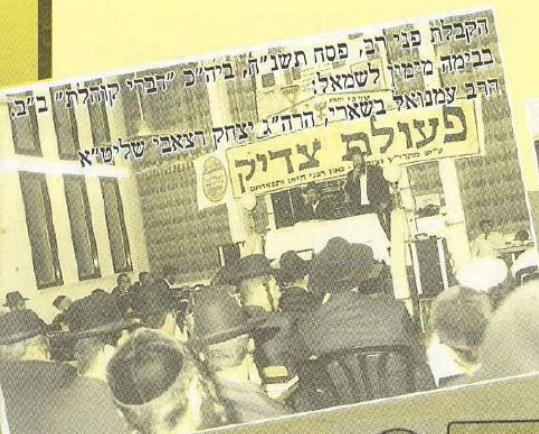
תחל שנה וברכותיה - ופרוס עליינו סוכת שלוםך פעולות צדיק התשכ"ח - סיכון פיעילות

"פעולות צדיק" מענה לשאלות ע"י הרה"ג רצאי שטי"א ועוד. כל הנ"ל מצירכים ממון רב ומשאים גדולים מיוחדות לאור העבודה שהפעילות ב"ה מסתעפת ומתרבת. קיבל על עצמו כל אחד מאתנו לתמוך בכל Mai יאפשר בגוף חשוב זה שככל מטרתו היא לעזור לכל הרבדים בעדרתנו: החיבור הצעיר לאדרת מנהיגים ותלבות, צעירים הצען האגרסים ושוננים, וחיזוק השבים למקורות.

יבזרכו המסייעים בכל מילוי דמיון בשפע רוחני וגוף, וזכות מזו זו תעמוד להם לעד, אכן.

פ "פעולות צדיק" - העמותה שקיבלה על עצמה להביא למודעות הציבור הרחב בכלל והדור הנוכחי בפרט את מסורת אבותינו המפוארת - מסכמת את שנת תשנ"ח עם פעילות מבורכת הכוללת: עזרות וכינוסים ברחבי הארץ, שעורי תורה לילדים המסתעפים והולכים, הוצאה ספרים חדשים מטעם המכון, ואחרונים חביבים, בחו"ל היישובים היקרים שעומדים לסייע בחג הסוכות הבעל"ט מחדור שני של מבנן על "שולחן ערוך המוקצה".

כל זאת בנוסף לפעולות השנתיות היומי-יום:

הידור מצוחה בתוספת הדרסים

משולש, שכן כתוב בהלכות לולב וו"ל, והאי הדס שוטה פסול להושענא בין לחודיה ובין בהדי אסא אחרינא. והיכי דמי הדס שוטה, דרבנן טרפה ופטין, עכ"ל. ופיירוש רברבן טרפה ופטין, נדולות עליו ורחבות. נמצא שלא פסל אלא אותן שעלייהן גדולים ורחבים, שהן מן אחר ואסור משום כל תסיף, אע"פ שהוא משולש. אבל הדס שוטה שאינו משולש, מודה בעל הלכות גדולות לסברת שאר הגאנונים שאינו פסול עם הכספיים, שאינו מן אחר, וככפי שביאר רב פלטוי גאון (הביאו הרא"ש פרק לולב הגול סימן י"ד) שהרי הוא גדול בערגונה אחת עם הדס משולש, ושווין במראה ובוקמתה. ואיפילו שפסלו הכתוב בתכלאל. כן הוא המנהג קדמון, ונזכר כבר בגדרא. וגאון עוזנו מהרי"ץ בעז חיים (ומובא בפסקין מהרי"ץ הלכות לולב סעיף כ"ב), ויש לו להופך מן הדס כמה שהוא רוזח, להידור מצוחה (זהו לשון כתכלאל). וכן סברת הרמב"ם [פרק ז' דין ז', ורב פלטוי גאון, ושכנן המנהג בשתי ישיבות. וכ"כ רבני סעדיא גאון, ורב נטרונאי, ורב משה, וכל זה כדי לנאותו. עיין בספר המנהג הלכות סוכה אות י"ח ואות י"ט. ומטיים, ושמעתית שיש מוקמות שונות בולולב עליון מבניין לולב מבניין לולב, ואני מצאתי, מצוחה מן המובהר להיות בולולב עליון מבניין לולב. וכ"כ האgor סימן תתרמ"ד שכן סברת רב יותדי גאון, ובעל הדברות, והדר יונה, והרש"א, ורבינו האי גאון, ושכנן המנהג, ללא כבעל הלכות גדולות י"ש. וכן סברת הגאון מהר"ץ יצחק אבוחב במנורת המאור שלו פ"ב בפרק סוכות וכו'. כולם ייחד מסכימים לדמותו יוסף בהדס. וכ"כ מגיד משנה שדרין תוספת הדס מוסכם הוא וכ"ו עכ"ל מהרי"ץ.]

משום כל תסיף, כיון דמניא דהדים הוא, עי"ש. והפוסקים שכתו שם בעל הלכות גדולות שפיטול הדס שוטה בסתם, נראה שלא היו גורסים בדבריו עניין לרברבן טרפה ופטין. ומ"מ הנוסחא שלפנינו נראה נכונה, מה גם דלפי ה ארוחנה ולא לאפושי פלוגתא, שהרי כל הגאנונים שריאנו מסכימים מה אחד שמוסיפין הדס שוטה ושכנן מנגג היישובות, ולשיטות נמצאת דבעל הלכות גדולות יחד נגדם.

ולפי זה חווינו לומר שאין שם פיקפוק להדר במצויה זו עי"ז תוספת הדסים. ומה שכתב מרדן בשלוחן ערוך סימן תרנ"א סעיף ט"ז דהמקדרקים אינם מוסיפים על שתי עדות ושלולה הדיסים עבות, אף שאין מי שחולק להוסיף הדס שהוא דאס, נדחק המשנ"ב בכיאור הלכה דאולי טעם המדקדקים על פי הסוד שהביא הלביב, שנניין שבע לוליב אחד ואתרוג אחד, שלשות הדסים ושתי עדות (הבאנו, לכ"ן טוב שלא ספירויות הבניין, עי"ש. וכבר כתבו כן כמה מקובלין, והיוור קדום שמצאי שהוכיר המניעת מהוסיף מפני זה הטעם הנסתור, הוא רב"י טודרוס הלוי בספר אורצ'ר הקבוד ר"פ לולב הגול, עי"ש. אולם כיוון דרבינו הגאון בכתוב כתוב בחדריא להוסיף הדס שוטה, ומשמעותו לשונו כובה ולפחות מצוחה, יודיעו לכל ר"ז לא אניס ליה וירדר לחדרי המרכבה כمفurstן, מAMILא יש לנו ללמד דין הכרע לומר דסודן של-דברים מוכיחה בשיטתו אחת מן הפסוקים, אלא אלו ואלו דברי אליהם חיים, ולא יציר מיהם כוונה פנימית. ואמנם תרי מרבען קמאי חכמי תימן המפורטים בנגלה ונסתור, הלא הם מהרי"ץ צהרי צזוק"ל בפסרו צירה לדרכ פרשת אמר, ומהר"ץ יצחק וננה צזוק"ל בפעמונן זה בת"ר, נתנו טעמי על פי סודן של-דברים לתוספת הדס, עי"ש. ועתה מצאי עוד סמך גם על פי הסוד לתוספת הדסים, מה שכתב הר"ץ דמן עכו בספרו מאירת עיניים דף ק"ע ונראה לו שהוא מהרשב"א, יע"ש.

אמור מעתה, אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו, שהזקנו עד היום במנהגי אבותינו הקדושים נ"ג דור אחר דור, ובכללים מנהג זה להרבות לנו מצוחה בהדס שוטה, דיאיגלאי מילatta למפרע דבזה אין שם חולק לומר שיש בו צד אייסור. ואדרבא הרבה מרכבותא ס"ל דמצוחה מן המובהר לעשות כן ממש זה אליו ואנו, התנהה לפניו במצוות, ובמספר צידר צידר בפניהם. ומה מאיד רושתנו, שעל זה אמרו בגמורא כל הנוטל לולב באגדו והדר בעבורו, מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליון קרבן, דמיiri שמוסיף בהדס, והביא ראיות להז, עי"ש. גם אליכא דפירוש רבינו ישעה שהביא הרא"ש בסוכה פ"ג סימן י', משמעו דמנינו וה מימות הש"ס, עי"ש.

(תשובה, וזה מונחת. על דברי הגאון, רב"י יצחק, רצאכ שלייטיא בספרו באדרות צ"ה, פסק מהרי"ץ הלכות לולב מדריך"ב ואילך (שם נתbara העניין באדרות ובעמוק העיון, בריאות בדורות ונכונות), וענין יצחק על שלוחן ערוך המקוצר סיון קי"ז אות י"ט).

שאלה: מהו המקור למנהגנו בקהילות קודש תימן יע"א שמוסיפים באגדות הלולב ענפים רבים של הדס-שוטה, ומהطعم לכך?

תשובה: מנהג תוספת הדס שוטה, מנהג קדרמן הוא, ונזכר בהדריא בדברי הגאנונים ורבותה קמא. ולפי כמה פירושים, נזכר כבר בגדרא. וגאון עוזנו מהרי"ץ בעז חיים (ומובא בפסקין מהרי"ץ הלכות לולב סעיף כ"ב), ויש לו להופך מן הדס כמה שהוא רוזח, להידור מצוחה (זהו לשון כתכלאל). כן הוא המנהג קדמון. וכן סברת הרמב"ם [פרק ז' דין ז', ורב פלטוי גאון, ושכנן המנהג בשתי ישיבות. וכ"כ רבני סעדיא גאון, ורב נטרונאי, ורב משה, וכל זה כדי לנאותו. עיין בספר המנהג הלכות סוכה אות י"ח ואות י"ט. ומטיים, ושמעתית שיש מוקמות שונות בולולב עליון מבניין לולב מבניין לולב. וכ"כ האgor סימן תתרמ"ד שכן סברת רב יותדי גאון, ובעל הדברות, והדר יונה, והרש"א, ורבינו האי גאון, ושכנן המנהג, ללא כבעל הלכות גדולות י"ש. וכן סברת הגאון מהר"ץ יצחק אבוחב במנורת המאור שלו פ"ב בפרק סוכות וכו'. כולם ייחד מסכימים לדמותו יוסף בהדס. וכ"כ מגיד משנה שדרין תוספת הדס מוסכם הוא וכ"ו עכ"ל מהרי"ץ.]

ומלבד רבתותה שהזכיר מהרי"ץ, יש להוסיף שכן כתוב רב עמרם גאון בתשובה שהובאה בעש"ת סימן ש"ב וו"ל, עכשו נהגו במקומינו במתיבתא כמה דורות שלא לפחות מס"ח בדין מנין לולב, ויש מי שעשה ע' וכ"ו, וכי מי שעשה ס"ט וובי עי"ש. וכ"כ הביא הרי"ץ גיאת דף ק"ד בשם רב שר שלום גאון, וכן נזכר בדרבי הרבה רבוטה המנינים שנחגנו לולב, ולא קפידה על המניין, וכדברי הרמב"ם והמנגה פשוט אצלו שמוסיפין בלא קפידה על המניין, ונוהגים גם אצלו והתכאליל וכמה גאנונים וראשוניים להזכיר מניין. ויש נוהגים גם אצלו לעשות מניין ס"ח]. והוירטב"א בחידושו לsocca דף לד': כתוב דנהגו העולים להוסיף בהדס וערבה לפי שהוא נוי. והuid שרובתו נוהגים להוסיף הדס שוטה, עי"ש. והראי"ז כתוב בלשון טוב להוסיף עליהם, כדלקמן. שבלי הלקט סימן ש"ח משמעו שתבין לדרב האי תוספת הדס חובה היא, עי"ש. אלא שהוא עצמו סובר שאין בזה חובה.

ולא עוד אלא שהרמב"ם בתשובה כתוב שלא מצינו בגדרא יותר תוספת אלא בהדס, עי"ש. משמע שענין תוספת הדס מזור בהדריא בגדרא. וכבר עמדו על זה המפרשים למצואו מ庫רו. ובשביל הלקט סימן ש"ח ובספר האgor סימן אלף י"ד למדו כן מלשון הרושלמי, עי"ש. ורבינו הנגאל פירש שזו מי דתנן בסוכה דף מ"ב. ביום טוב מוסיפין, רקאי על הדס. והנזי"ב במרומי שדה פירש מה שאמרו בגדרא סוכה דף מ"ה. כל הנוטל לולב באגדו והדר בעבורו, מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליון קרבן, דמיiri שמוסיף בהדס, והביא ראיות להז, עי"ש. גם אליכא דפירוש רבינו ישעה שהביא הרא"ש בסוכה פ"ג סימן י', משמעו דמנינו וה מימות הש"ס, עי"ש.

ולענין טעם המנהג, כבר נתבאר בדרכי מהרי"ץ שהובאו לעיל, שהוא להידור מצוחה. וכן הביא הרי"ץ גיאת דף ק"ד בשם רב נטרונאי, והוא שאנו מרבן בהדס, כדי לנאותו משם והוא ליאו, והרמב"ם (שם) כתוב דנוי מזבח ולכמוש, ומהרי"ץ (שם) הוסיף שיש תועלת גדול בזה, כדי שלא ימחר ליבש ולכמוש, כי איש את אחיו יעורו. משא"כ בהיות שלושה בלבד, ממהר בלבד, עכ"ל. וז"ל הריא"ז, וטוב מיום שני וניטל כל הדור, לא תואר ולא הדר, עכ"ל. ועוד נוי מזבח הוא שיא להוסיף עליהם, שדרcum להשר עליון ושמי יטפלו. ועוד נוי מזבח הוא שיא להחליף חדשם. משא"כ לויין שהחברים נשмарין בפנים האגדה, והנושרים הם מן הנוספים שמתחוץ והם אין קפidea כלל.

ולשאלה מדוע בקהילות אחרות אין נוהגים להוסיף הדס, הנה מתוך כל האמור לעיל נתבאר דמעירקיא היה המנהג פשוט בקהלות ישראל להוסיף הדס, וגם בזמנ הגאנונים. ובספר המנהג איתא שמנגן כל ישראל למלאות בהדס לנאותו, עכ"כ. אלא שאח"כ נתבטל המנהג בשאר קהילות ישראל, לפי שהחשו למה שכתבו הפוסקים בשם הגאון בעל הלכות גדולות שפיטול להגinit בולולב הדס שוטה נוסף על השלשה בדיון עבות (עיין טור ובית יוסף וושולחן ערוך סימן תרנ"א סעיף ט"ז). לפיכך אף לדרובא דרבנותה כשר ומזה נמי אייכא להוסיף הדס, מ"מ לא הו לעכובא, ואין זה כדי מהר דלבעל הלכות גדולות ביטול בכך המזבח. אולם לאחר העין נתרבר שאף בעל הלכות גדולות לא פיטול הדס שוטה שאינו

מהלכות החג

ימינו והערבות נגד שמאלו. ויש הנוהגים לתבניהם הדס אחד מימין ואחד משמאלי ואחד באמצע על השדרה נוטה קצת לימי, וערבה אחת מימיין ואחת משמאלה. ומנגנו פשטות להוסיף לנו מצה סכיב שלושת בדי הדס הקשר, הרבה כדי הדס שוטה, דהיינו שנינו משולש, ונכוון הדבר (ויש מדקדקים שהיינו ס"ח בדים, כמוין לויל"ב). ונוראה לי דמי שאפשר לו, מצה מזוהה מmobchar שתהיה תוספת זו גם-כן בחדים כשרים. ואין זהו חטא כל מושם בל Tosif, כי גם הדס שוטה הוא מין הדס, שהרי הם גדים יתר בענף אחד. ורבים נוהגים לאגד מתחילה את הדס המשולש והערבות בפני עצמן עם הלולב, ואח"כ מוסיפים עליהם את הדס השוטה. ובערבה אין מוסיפים כלל. וראוי ליתן לב שלא יתכסו העrobotות למחרת רוב החדים, אבל אין להגביה

ז. אין נוהגים בקהילותינו לעשות סוכה סמוך לבית-הכנסת.

ח. מי שכח לברך לישב בסוכה ובוגר אחר-כך, יש אמרים שיברך בנוסח "על ישיבת סוכה" לשון עבר. אבל העיקר לומר גם באופן זה בנוסח לישב בסוכה. מיהו ירא שמים יצא ידי שניהם ויעמוד בשעת הברכה, שאו יכול לעלא מברך בלשון לישב.

ט. בלילה י"ט ראשון כשבאים מבית-הכנסת אחרי תפילה ערבית, ונכנסים לסוכה, ואין יושבים אלא מבאים כס"י, והගול מקדש בעמידה, וכן כל השומעים עומדים. ולא יקדש אלא בשחואה ודאי ליליה. ובסוף מברך לישב בסוכה, ויושובים כולם, ואח"כ מברך שהיינו, וכיון שהוא מברך שהיינו על החג וגם על הסוכה, ושותים. וכשבאים לסעודה, אין צרכיים לחזור לברך לישב בסוכה, אפילו למנהג האשמי, שכבר יצאו י"ח בברכה יושבן ושותן. אבל בשחרית מקדשין מעומדים, ומפסיקים בברכת לישב בסוכה יושבן ושותן. וכל זה גם הבדלה מישב ומברך בשתתתת הבדלתי. וככל זה גם כshall בשבת, וכן בשבת חול המועד.

י. ברכת לישב בסוכה אינה תלולה בסעודה כלל, אלא מברכים בכל פעם שנכנסים ונקיים מצות ישיבה בסוכה, עדת הגאנונים והרב"ם ומהר"ץ, שאפיפלו נכון חמשים או מאה פעמים ביום חייב לברך. ואפיפלו נכון לסוכת חברו לברכו, מברך עפ"י שאינו סודר ולא טעם כלום שם. ודוקא שיש ציא מן הסוכה יציאה גמורה לעשות עניינו, הוא שחוזר ומברך. אבל אם לא יצא אלא להביא דברים לצורך הסוכה בגין מاقل ומשקה או ספרים ללמידה, אינו חוזר ומברך עפ"י נשנהה. וגם אם יצא שלא לצורך הסוכה, אלא בגין לדבר עם חברו או נכון לבית-הכסא לעשות צרכיו, אם לא נשנהה אלא חזר לאalter, אינו חוזר ומברך. (ואפשר שאפיפלו בשתתתת, אלא שלא הסית דעתו מן הסוכה, ג"כ אינו חזוד ומברך). ומן הברכה אינו מיד שנכנס לסתה, אלא כשמיגיע למקום שדעתו לישב שם, אז מברך ווישב. ומ"ש לא היה בסוכה ונכנס סמוך לפניו הסעודה וממתין עד שיגשו, ג"כ מברך בשנכנס, ולא יתפנה לזמן ברכת המוציא. וכן אם לא היה בסוכה ונintelידי לסעודה ונכנס לסתה, מברך מיד לישב בסוכה ואח"כ ברכת המוציא, גם כן לא ימתין מלברך לישב בסוכה, כי אין שום צורך להסימכה להמושיא. ומ"ש שנכנס לסתה לשון מיד בלא לישב בה תחילת, ג"כ מברך בלשון "ליישב" בסוכה, כי הכל נכלל בלשון זה.

א. ראוי להזכיר שלא להניח את הסכך על גבי דבר המקובל טומאה, כגון כגן מעדר ומגרפה, ואפיפלו ליתן אותם מעל הסכך להזקוק יש להחמיר. אבל מדינה הכל מותה. דהיינו אין שמותר להעמיד את הסכך בדבר המקובל טומאה, וכל-שכן מעמיד רם עמיד.

ב. יש פוסקים שסוברים שאין ליטול את האתරוג בשעת הברכה, או יטלו הפוך, או לכון שלא לצאת או ידי חובה, כדי שתהיה הברכה עבר לשימושו. ולפי מנגנו אין לעשות כן, שאם כן היה צריך לברך "לייטול את הלולב" בלשון עיד.

ג. סוכה העשויה בגאות הנפתחים, צריך לפתח את הגאות קודם שמניה את הסכך, וכך לאחר כך סגור את הגג ותוור ופותח איינו מזיך, דהיינו כל-פירות עליה סדין וחור ונותלו. ומכל-מקום ראוי שהאה הגג פתוח בכניסת הגג. עוד צרכין ליזהר באלו הסוכות שהיא הגג פתוח עומד בשווה עם דופן הסוכה, שאם איינו עומד בשווה אלא נוטה קצת על הסכך, אף-לו איינו שיורגדול שתיפסל הסוכה בכך, מכל מקום צריך ליזהר שלא ישב במקום הזה שהגג משופע, שنمצא יושב תחת הגג.

ד. עצי הסוכה בין מהדפנות בין מטה הסכך, אסורים בהנאה עד לאחר שמחת תורה, ואף-לו ליטול שהוקזו למצאה. ואפיפלו אם נפלו, מהם קיסם לחוץ בו שניו, אסור. ואפיפלו אם נפלו, אסוריין, ואין מועיל בהם תנאי. ואם חל שמחת תורה בערב-שבת, אסוריין גם בשבת. וכן נוי סוכה, אסוריין ההנאה אף-לו נפלו, וכיון שאסוריין בהנאה לכך בשבת ובימים טוב אסוריין בטלול משום מוקצת, ומכל-מקום אטרוג התלוי בסוכה לינוי, מותר להריה בו, לדלא ווקזה מריה, רק לא יגע בו. ואם התגה עליהם קודם בין-השימוש הראשון של הגג ואמר, איני בטל מטה כל בין-השימוש הראשון של שמנת הימים, או אמר אני מתנה עליהם לאכול אימתית שארצה, הרי זה מותר להסתפק מהם בכל עת שירצה, ואפילו לא נפלו. ותנאי זה מועיל אף בזמננו, ולא רק על הנויין שבדפנות אלא גם שבסכך.

ה. כל האתראוגים בזמננו הם בחשש הרכבה עם לימון, חוץ מן האתראוג התימני שכלו בשר בלבד פלח-טץ בפניהם, ולכן אין לקחת מין אתראוג אחר. כמו שביארנו באריכות גדרולה בספר בארות יצחק ס"ק קי", ועיין עוד ש"ת עולות יצחק ח"א סימן ע"ח. וככעת כאן בארץ ישראל, כבר חלו ידים בהרבה אתראוגים שהובאו מתימן, לפחות ציריך ליזהר לדריש ולחקור בותה ולקחת רק מאדם נאמן, או להראותו לבקאים ומונסים במראייהם ובריחיהם).

ו. ערב יום טוב של סוכות, לוקח שלושה בדי הדס משולש ושני בדי ערבה, לאגד אותם עם הלולב. ואחריו שמוסיף הרבה עליהם של הדס שוטה כרצונו (וכדלקמן בהמשך סעיף זה) עוזה שלושה אגדים ממעל לולב סכיב כולם, קשר ע"ג קשר. אבל בלולב עצמו, מנגנו שאין אוגדין כלל, כדי סיוכל לככסה העליין היטב בגעוניהם. וצריכין להשಗה שהיינו כולם בדרך גורilton, דהיינו שיש לה מוקם התחתן למיטה, שאם נתהף אפילו רק בד אחד, גם בדיעבד אין יווצר. יש הנוהגים לאגד את שלושת החדים מימיין שדרות הלולב, ואת שתי העrobotות משמאלו, דהיינו שכאר השדרה נגד פניו, יהיו החדים נגד

שבני, בתוספת לדסים מריבים

ברכות לראש-משביר

למרנו ורבינו
הרה"ג
יצחק רצאבי שליט"א
לנסוואַי בָּת עֲבָדָג
עֲנָבִי הַגְּפָן בְּעַנְבֵּי
הַגְּפָן דָּבָר נָאָה
וּמְתֻקְּבָּל

סיום מבחן ארצי על שווי'ע המוקצה

ל תלמידי היישבות - מחזור שני והקבלת פני רבו ברgel

שיתקיים איה ביום רביעי י"ז תשרי ב' דוחהמ"ס
בשעה 7.00 בערב באולם "גרנד הול" רח' השומר 111 ב"ב

בחשתפות מרנן ורבנן ואישי ציבור חשובים

- * הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א
- * הרה"ג עזריה בסיס שליט"א
- * הרה"ג חיים מגורי שליט"א

מנחה: הרב יוסף מלכיאל שליט"א

דברי ברכה: הרב משולם נהרי שליט"א - מנהל המחלקה לתרבות חרדית במשרד החינוך
הרבי עמנואל בשاري שליט"א - מנכ"ל "פועלות צדיק"

בתכנית: חלוקת פרסים למשתתפים בבחן

יונימו את הערב המשוררים:

- * משה ערוצי *
- * מוטי תם *
- * יהודה דהרי

כניסה חופשית למשתתפים יוגש כבוד כל מקום מיוחד לנשים

מכירת ספרי
המכון במקום

טיול לצפון - ארגון בני-היישוב

הטיול הסטטיום בשעת ערבית כולן אופפת ההרגשה שחויה זו, חדש ורענן כוחות, ותרמה לחיזוק הקשר בין הבचורים. תודתנו למנכ"ל הר' עמנואל בשاري שליט"א שdag לכיסוי רובה הוצאות טiol זה ועל השתתפותו בטoil תוק מטרה להכיר את חבריו החמד מקרוב. כמו כן ישיר כח לאברים החשובים: הר' שמיריה יונה שליט"א (חבר ועדת הבוחנים) הר' שי עטרוי שליט"א על הצליפות. אחרון חבר הר' שלמה קוהלת שליט"א שמתוך קשר וזיקה לרוב רצאבי ולעמותת "פועלות צדיק" השתדל ובא עם הב�ורים. הקב"ה יתנו בו כוחות להמשיך במפעל - ביכנ"ס "דברי קוהלת", ויתברך בכל מילוי דמיות על תמיותו ב"פועלות צדיק" על כל ענפה.

בימים שלישי כי מלחם אב נערכט טיל מלים ארגון בני-היישוב. עשרות בחורי היישוב שצטרפו לטoil התאספו ובאו מירשלים, פ"ת, ב"ב, רכסים ועוד. ליד מערת "שם ועבר" בצתה ישבו כולם במשך שעה ארוכה דנו וליבנו סוגיות נושא מנהגי תימן ומקרים כשאת כולם אופפת אוירה קדושה של חזרה למוקורה - מורשת אבותינו הקדושים. לאחר מכן הגיעו הב�ורים במסטאות העיר העתיקה בצתה במשך מעלה משעתיים. המדריך - הרב ישעיהו בן אשר - תושב העיר, נתן הסברים מרתקיים על תולדות העיר והצדיקים הקדושים שגורו בה; האר"י הקדוש, מרן הבית יוסף, הרב אלפנדי ועוד. בסוף הסיור נערכה ברוב הדר תפילה מנהה בביבוכנ"ס ע"ש הרב אבוחב צ"ל.

פעולות צדיק - על שם מהרי"ץ וצוק"ל גאון רבני תימן ותפארת

עמותה ארצית להפצת תורה ומורשת אבותינו ק"ק תימן י"א בראשות הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א, בני ברק.

* מכון להוצאת ספרים וכת"י * בית מדרש כולל אברכים * שיעורי תורה למבוגרים, ילדים ונשים * כנסים ועצורות * קרא"ן "מעשה נסים" * ארגון בני היישוב * עולונים תורניים * יומא דהילולא כ"ח ניסן * פסקי דין הלכה למעשה *

קיבלה קהל ע"י הרב או שאלות בטלפון, אך ורק בין השעות 2.00-2.30 בצהרים, 10.00-9.30 בערב - בלבד

המשרד הראשי - מנהל הרב עמנואל בשاري שליט"א רת' טביב 6 נתניה, טל. חבריה הנהלה:

* מזכ"ד הרב * ארגון כנסים ועצורות * יהסי ציבור:

ר' שלמה צדוק טל. 03-6776266 פקס. 03-5743723 פלאפון 052-404649.

* מרכז סניף בני ברק * ארגון בני-היישוב * שעור תורה לילדים * ערכות עלונים:

ר' אבנֵר לדאני טל/פקס. 03-6748911 פלאפון 050-869297.

ר' יואב שלם טל. 03-5785671.

טלפון 09-8651725

מספר נתניה: רח' לילבלום 13. טלפקס. 09-8335570

מען למכתבים: ת.ד. 1719 בני ברק. מיקוד 511117

لتורתם: בנק המוחשי סניף 422 סמלינסקי 4 נתניה, השובן מס' 1871111

המעוניין לתרום להוצאה העלון לע"נ או להצלחה וכו', ניתן לר' שלמה צדוק הי"ז